

IV

Professor Saxtorph har afgivet følgende Separatvetum:

I Anledning til en til Kultusministeriet indkommen Ansøgning har Konsistorium forlangt det medicinske Fakultets Udtalelse om, hvorvidt kvindelige Personer skulde kunne erholde Tilladelse til at studere her ved Universitet og navnlig underkaste sig medicinsk Examen. Da det ved Fakultetets Forhandlinger har vist sig, at Majoriteten ikke vil modsætte sig et saadant Andragende, finder jeg, at det er min Pligt at optræde imod Majoriteten, da jeg antager en saadan Forandring i de nuværende Bestemmelser for at være til ubodelig Skade for vort Universitet og at ville medføre meget beklagelige Forhold.

Hvad Sagen i sin Almindelighed angaar, skal jeg ikke dvæle længere derved, uagtet jeg antager det for givet, at man bør modarbejde alt, hvorved Kvinden drages bort fra den Opgave, som af Forsynet er bestemt for hende, da det jo allerede af Kjønnsforskellen er vitterligt, at Kvindens Bestemmelse kun opfyldes som Mandens Hustru og at hendes Kald er i Hjemmet samt ved den opvoxende Generation, vilde jeg finde det højst urigtigt, om man vilde bidrage til at skaffe hende Adgang til Virksomhed, som leder hende bort fra hendes rette Plads — og dette gælder da for hendes Optagelse ved Universitetet.

Men da Fakultetet vel især skulde udtale sig med Hensyn til den anden Del af Spørgsmaalet, nemlig det medicinske Studium, og da jeg betragter dette som det alleruheldigste Fag, hun kunde give sig af med, vil jeg særlig rette min Indsigelse derimod.

At der skulde findes altfor faa Læger her i Landet, saa at man kunde ønske ved forandrede Bestemmelser at

forøge deres Antal — eller at Kvinder skulde være mere skikkede end Mænd til at udøve Lægekunsten, kan vel næppe noget fornuftigt Menneske falde paa at paastaa. Men hvad der navnlig maa opfordre mig til af al Magt at modarbejde Kvinders Indtrængen mellem de medicinske Studerende, er Hensynet til disse og den almindelige Sømmelighedsfølelse. En Kvinde, der i den Grad kan tilsidesætte enhver Følelse af Anstændighed og Blufærdighed, at hun kan ønske sammen med de studerende at overvære Forelæsninger over det mandlige Legemes Anatomi og Sygdomme og at hun kan have Lyst til at undersøge og behandle Mandens kirurgiske og syfilitiske Sygdomme paa de respektive Hospitalsafdelinger, kan af de studerende kun betragtes med Modbydelighed og Væmmelse. At de studerende derfor ville betragte det som en Fornærmelse, hvis de skulle taale, at saadanne Personer trænge sig ind imellem dem, er forklarligt nok, og det har f. Ex. ved de skotske Universiteter (Edinburgh) ledet til en saa enstemmig Protest af Studenterne mod disse »female students«, at de, der havde opnaaet at faa kvindelige Personer immatrikulerede ved Universitetet, ikke have kunnet sætte igennem, at disse fik Adgang til de medicinske og kirurgiske Forelæsninger, og det har kun ledet til beklagelige Retssager, som have gjort det endnu vanskeligere at bringe Sagen i Orden.

I Amerika, hvor man forøvrigt ikke finder noget forunderligt i, at Piger og Drengene oplæres sammen, have kvindelige Studerende ikke kunnet tiltvinge sig Adgang til de almindelige medicinske Skoler (i Filadelfia), men have været nødte til at bekoste indrettet en særegen medicinsk Læreanstalt og — da de egentlige Professorer ikke vilde inklade sig med dem — at engagere egne Lærere iblandt Stadens Læger, hvilke endog af den Grund ere meget ilde ansete af deres Kolleger. Hos os er det saa let at undgaa disse mislige Forhold og undgaa at